ALEV

YIL: 2 SAYI: 6 DÖRT AYDA BİR YAYINLANIR ŞUBAT 1990

ANKARA ATATÜRK LİSESİ EĞİTİM VAKFI BÜLTENİ

MASA TENİSCİLERİMİZİN ANLAMLI BAŞARISI

ALEV

ANKARA ATATÜRK LİSESİ EĞİTİM VAKFI BÜLTENİ

SAHİBİ
Erol ÜÇER

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
A. Halim ÖZKAYNAK

GENEL SEKRETER
Ümit ÖNEL

YÖNETİM KURULU

Başkan
Erol ÜÇER

Başkan Yardımcıları
A. Halim ÖZKAYNAK
Burhanettin BALKANOĞLU

Muhasip Üye
Ergün AKTAY

Genel Sekreter
Ümit ÖNEL

Üyeler
Aydın ÇELİK
Üstün BENADAM
Yahya ZABUNOĞLU
Turgay AĞRALI

Banka Hesap No:
Yapı ve Kredi Bankası
Kızılay Şb. 920164 - 1

Vakıflar Bankası
Merkez Şb. 2001974

Adres
Kenedi Caddesi 2/1
Kavaklıdere ANKARA
Tel: 117 77 90

Yapım
C &D Reklam - 168 49 15

Dizgi
ENLEM 80 - 118 60 71

Baskı
Odak Ofset 230 02 49

başyazı

... BİR ÖNERİ

Bütün Atatürk Lisesi Mezunlarını, bu sayımızla birlikte başlattığımız, "OKULUMUZ İLE ELELE" Kampanyasına katılmaya çağırıyoruz. Ülkemizi, geleceğimizi emanet edeceğimiz GENÇLİĞİN; bir an evvel nè pahasına olursa olsun, kalkınmış ülkelerdeki çağdaş eğitim araç, gereç, olanak ve koşullarına kavuşturulması şart ve hepimizin arzusu. Ancak çocuklarımızın çoğunun eğitim gördüğü Devlet Okullarında, Devletçe, arzulanan olanakların yaratılamayacağının da bilincindeyiz. Bu nedenle bütün yetişkin vatandaşların olanakları ölçüsünde, okullarına katkıda bulunması tek çözüm olarak karşımıza çıkıyor. Bir an için, duyduklarımız ve okuduklarımız çerçevesinde TÜRK İSTİKLAL SAVAŞI dönemini hatırlayalım. Bizden evvelki kuşaklar topyekün TÜRK MİLLETI, o kadar olumsuz şartlar altında canları ve kanları pahasına, nice fedarkarlıklara, dertlere katlanarak savaştılar, uğraştılar. Sonuçta bizlere bağımsız TÜRKİYE CUMHURİYETİ'Nİ, bu güzel ülkeyi teslim ettiler. Bundan sonra ülkemizin çağdaş medeniyet seviyesine ulaşması da bizlerin ve bizden sonraki kuşakların özverili çabalarına bağlıdır. Eğitim, ülkemizin çözülmesi gereken en önemli sorunu olduğuna göre, yetişkinlerin bu konudaki katkılarının sorunun çözülmesinde önemli bir etken olacağına inanıyoruz.

Kampanyayı şu öneri ile başlatmayı düşünüyoruz: Her yeni mezunumuz, çalışma hayatına atıldığında ilk ücretini, bir veya bir kaç taksitle Vakfa bağışlasın.. Bu Yöntem, kalkınmış ülkelerdeki eğitim vakıflarınca genellikle kullanılmaktadır.

Bunun dışında, 20.000'in üstünde Atatürk Lisesi mezununu da bir defaya mahsus olmak üzere bağış kampanyamıza katılmaya çağırıyoruz. Bir an için pembe bir tablo çizelim.. Mezunlarımızın yarısı ortalama 50.000.- TL. vererek veya dörtte biri 100.000.- TL. vererek kampanyaya katılsa, sonuçta 500 milyon TL.'lik büyük bir fon oluşacaktır. Böyle bir fonun olanakları ile öğrencilerimizin 35 kişilik sınıflarda, bilgisayar, lisan ve çeşitli teknolojik laboratuvarları, spor tesisleri ile donatılmış bir okulda görecekleri eğitim ve öğretimle, geçmiş kuşaklardan daha büyük başarılar elde edeceklerine gönülden inanıyoruz.

Cumhuriyet Senatosu eski başkanlarından Vakfımızın Onur üyesi ve Dış İşleri eski bakanlarından T.B.M.M. üyesi ve okulumuz 1926 yılı mezunu Sayın İhsan Sabri Çağlayangil'in 250.000.- TL. bağışta bulunmak suretiyle Kampanyamızı başlattığını memnuniyetle bilgilerinize sunmak istiyoruz.

Yapılanların az, yapılması gerekenlerin çok fazla olduğunun bilincindeyiz. Lütfen, Vakfımıza kendiniz ve çevrenizle daha fazla ilgi gösterin, katkıda bulunun. Kampanyamızın başarısı, sadece Atatürk Lisesi öğrencilerine yarar sağlamakla kalmayacak, diğer okullarda da bu yeni çalışmalara başlanması için güzel bir örnek teşkil edecektir.

Gençlerimizin, bir an evvel ÇAĞDAŞ EĞİTİME kavuşabilmesi dileğiyle saygılar sunarım.

Erol ÜÇER

Tıp dünyasındaki başarılarıyla gurur duyduğumuz mezunlarımızdan bilim adamı Sn. Prof. Dr. Münci KALAYOĞLU'nun Sedat Simavi Vakfı Ödülü kazanması dolayısı ile 16 Aralık 1989 tarihli Hürriyet Gazetesi'nde Selma Tükel tarafından yapılan röportajını aynen yayınlıyoruz.

Kıtalararası Karaciğer Postası...

"Wisconsin sıvısı..." İşte, Prof.Kalayoğlu'na tıp dünyasında rakipsiz bir şöhret kazandıran buluş. Karaciğer nakli ameliyatlarının başarısı, verici organın çok iyi muhafaza edilmesine bağlı. Eskiden 6-8 saat vücut dışında tutulabilen karaciğer, Prof. Kalayoğlu'nun geliştirdiği sıvıyla, şimdi 24 saat muhafaza edilebiliyor. Bu buluş sayesinde bir vericiden alınan bu hayati önemi büyük organ, okyanus aşırı hastalara ulaştırılabiliyor.

Prof. Dr. Münci Kalayoğlu

Münci Kalayoğlu, 1940'ta Ankara'da doğdu. Ankara Atatürk Lisesi'ni ve Ankara Tıp Fakültesi'ni bitirdi. Beş yıl ABD'de çocuk cerrahisi ihtisası yaptı ve 1981'de de ABD'de karaciğer nakli konusunda eğitim gördü. 1983'ten beri Wisconsin Eyaleti'nde (ABD) çalışan Kalayoğlu, 200 karaciğer nakli gerçekleştirdi. 1972'de Belkıs Versan ile evlenen Kalayoğlu, evli ve iki çocuklu.

PROF. Dr. Münci Kalayoğlu, dünyada ilk defa, insan karaciğerini vücut dışında 24 saat muhafaza etmeyi başardı... Karaciğer nakillerinde yeni bir çığır açan bu büyük başarısıyla da Sedat Simavi Vakfı Sağlık Bilimleri Ödülü'nü kazandı.

Gerçekleştirdiği karaciğer nakilleriyle, adını bütün dünyaya duyuran ve konusunun bir numaralı otoritesi olan Prof. Dr. Münci Kalayoğlu, ABD'de yaşıyor ve orada çalışıyor. Wisconsin Üniversitesi'nde kurduğu Karaciğer Transplantasyonu Bölümü'nün başkanı olan Kalayoğlu, aynı zamanda çocuk hastalıkları uzmanı ve cerrah...

Prof. Dr. Münci Kalayoğlu, çalışmalarıyla karaciğer nakillerine yeni bir boyut kazandırmış:

"Araştırmama, Wisconsine'e geldiğim 1983 yılında başladım. Orada; laboratuvarı, yetişmiş yardımcı personeli, maddi ve manevi desteği ile her şeyi hazır buldum. Karaciğer naklinin başarısı, verici organın iyi bir şekilde muhafaza edilmesi ile çok yakından ilgili. 1987'ye kadar, karaciğer çıkarıldıktan sonra alıcıya takılıncaya kadar, ancak 6-8 saat vücut dışında muhafaza edilebiliyordu. Ben, 1987 yılı Ağustos ayında, insan karaciğerini vücut dışında 24 saat muhafaza etmeyi başardım."

"Teksas'tan karaciğer getirdim..."

Prof. Kalayoğlu'nun bu buluşu ile ilgili ilk uygulama, Teksas-Wisconsin arasındaki karaciğer nakli ile gerçekleşti. Bu sayede, Teksas'ta ölen bir gencin karaciğeri Wisconsin'de koma halindeki bir hastanın yaşamını kurtardı... Kalayoğlu, bu ilk uygulama ile ilgili şu bilgileri veriyor:

"Özel bir jet uçağı ile Teksas'a uçtum. Trafik kazasında ölen 25 yaşındaki bir gencin karaciğerini çıkartıp Wisconsin Üniversitesi Sıvısı içine koydum. Bu sıvıyı üniversitede, biz bir grup araştırmacı bulup geliştirdik. Onun için,

adına da üniversitemizin adını verdik. Aynı uçakla geri dönerek, karaciğeri komadaki hastamız, 58 yaşındaki mühendis Richards Yates'e naklettim. Hasta, ertesi günü karaciğer komasından çıktı. İki hafta sonra da, evine ve işine döndü.

"Bu bulgular Lancet Tıp Dergisi'nde yayınlanınca, dünyadaki bütün karaciğer transplantasyon merkezleri, Wisconsin Üniversitesi Sıvısını kullanmaya başladılar. Böylece bu sıvı, karaciğerin uzun süre muhafaza edilmesini sağlayarak, ameliyatların aciliyetini ortadan kaldırdı."

Türk bilgini Prof. Dr. Münci Kalayoğlu'nun bu çalışması sayesinde artık nakledilecek karaciğerler, kıtalararası da taşınabiliyor. Kendisi, birinci olaydan iki ay sonra, ABD'den çıkardığı bir karaciğeri, Brezilya'ya Sao Paolo'ya götürüp 18 yaşındaki bir gence takıp hayatını kurtarmış... Bir yıl sonra da, Kanada'dan gönderilen bir karaciğer, Paris'te bir başka hastaya can vermiş...

Tıpta dev adımlar...

Bugün dünyada organ nakilleri sayesinde, sayısız hasta yeniden yaşama kavuşuyor... Prof. Kalayoğlu'nun verdiği bilgiye göre, dünyada ilk karaciğer transplantasyonu, bundan tam 26 yıl önce, Amerika'da Dr. Starzl tarafından Colorado'da gerçekleştirildi. 1979 yılına kadar, başarı oranı yüzde 25'i geçmiyordu. 1979'da doku reddini önleyen "cyclosporin A" isimli ilacın kullanılmaya başlanması sonucu başarı oranı yüzde 80'e ulaştı. Karaciğer transplantasyonu artık dünyanın birçok ülkesinde hemen her gün, bir tedavi yöntemi olarak uygulanıyor.

Sıvının kullanılması sonucu, aynı cerrah hem verici, hem alıcı ameliyatını yapabiliyor, ameliyat arasında da istirahat edebiliyor. Çünkü, iki ameliyat arasında 24 saat gibi uzun bir zamanın bulunması büyük rahatlık ve kolaylık sağlıyor. Doktor, hastasını bu süre içinde, ameliyata daha iyi hazırlıyor, gerekli kanı buluyor, sıkışıklığın yarattığı stresi yaşamıyor...

Hekimlik geçmişi 26 yıla uzanan Prof. Dr. Münci Kalayoğlu, şimdiye kadar, 200 karaciğer naklini gerçekleştirdi. Bilimsel yayınlarının sayısı 100'e yaklaşıyor. Başta, Dünya Cerrahlar Derneği olmak üzere, Amerika'da pek çok cerrahi derneğin de üyesi olarak görev yapıyor.

ABD'ye göçüşünün öyküsü biraz buruk:

"Gitmekten başka çara kalmayınca..."

ABD'ye gitmek benim için gaye değil, vasıta idi. Nitekim, 1967-71 yılları arasında ABD'ye gittim, ihtisas yaptım, ülkeme döndüm. ABD'de öğrendiklerimi, üniversitedeki, ülkemdeki diğer meslektaşlarımla paylaştım. 1981'de üniversite kanalıyla karaciğer transplantasyonu konusunda eğitim için Amerika'ya gönderildim. Pitsburg Üniversitesi'nde bu konunun uzmanı Dr. Starlz ile çalıştım.

"1983'te dönünce, karaciğer transplantasyonunu gerçekleştirmek için üniversiteme başvurduğumda bana, 'Bu memlekette, 500 bin çocuk ishalden, kızamıktan ölürken, bizim üniversitemizin karaciğer transplantasyonuna ayıracak ne vakti, ne de parası vardır' denildi. Bu cevabı aldıktan sonra, benim için Amerika'ya dönmekten başka çare kalmamıştı.

"Ama bu, benim için kolay değildi.20 yıllık devlet memurluğum, 7 yıllık profesörlüğüm vardı. İstifa edip yabancı ülkeye gidip yerleşmek, buna karar vermek zor oldu. Ama, bir bilim adamı olarak çalıştığınız, sevdiğiniz, inandığınız, yetiştiğiniz bir bilim dalında başarılı olmak da çok önemliydi. Bu nedenle, ABD'ye göçtüm."

Prof. Kalayoğlu, ABD'ye gitmesine gitti, ama Türkiye ile ilişkilerini hiçbir zaman koparmadı... Son sekiz yılda 15 kez ülkesine gelerek konferanslar verdi... Bildiklerini meslektaşlarına aktarmaya çalıştı. Kendisi, "Bir Türk olarak bunu bir görev saydığını" üstüne basarak vurguluyor.

Türkiye 20 yıl geri. ...

Prof. Kalayoğlu, söz Türkiye'ye gelince bir başka heyecanlanıyor, bir başka duygulanıyor... Bütün dileği, organ nakillerini gerçekleştirecek ünitelerin Türkiye'da çoğalması, organ naklindeki 20 yıllık geriliğin kapatılması. Bunun için, üniversitelerin zaman geçirmeden faaliyete geçmelerini öneriyor ve şöyle diyor:

"Transplantasyon, birçok bilim dalının beraberce çalışmasını gerektiren bir uygulamadır. Bu nedenle, üniversite yöneticilerinin; değişik bilim dallarındaki organ nakilleri ile ilgili uğraşıları iyi bir şekilde koordine etmesi gereklidir. Transplantasyon konusunu, üniversiteler devamlı aktif tutmalıdır. Transplantasyon konusu, üniversiteler içinde kaldığı sürece, yeni bilim adamları yetişir. Bu bilim dalı, çağdaş düzeyine ulaşır ve bütün vatan sathına yayılır. Bizim bu konudaki yetişmiş bilim adamlarına son derece ihtiyacımız var.

"Türkiye'de organ nakli konusunda gösterdiği büyük gayret ve başarılarıyla Prof. Dr. Mehmet Haberal'la övünüyoruz. Biz, Haberal'ın yanına yetişmiş başka bilim adamlarını da katmak zorundayız. Bugüne kadar, bu konuda gerekeni yapamadık. Avrupa'da ve dünyada bütün uluslarası kongrelerde ben sadece Prof. Mehmet Haberal'ı gördüm. Haberal'ların sayısı mutlaka çoğaltılmalıdır."

Huzurlu bir aile ortamı...

ABD'de yoğun bir çalışma temposu içinde olmasına rağmen; herkese yardım elini uzatmaya ve Türkiye'ye yararlı olmaya çalışan Prof. Kalayoğlu, "bilim adamının başarısında huzurlu bir aile ortamının önemli bir rol oynadığını" vurguluyor:

"Bilim adamının başarısında, evindeki huzurlu aile ortamının etkisi ve katkısı büyüktür. Sizi seven, kötü zamanlarınızda anlayış gösterip destek veren eş ve çocuklarınızın olması, başarı için önemli faktörlerden biridir. Biz, 1972'de Belkıs Versan ile evlendik. Şimdi, 16 ve 9 yaşlarında iki oğlumuz var."

Prof.Kalayoğlu genç hekimlere, kendi çalışma ve başarılarından örnekler vererek şöyle sesleniyor:

"Ben inanıyorum ki, insan çalışınca, azmedince, ulaşamayacağı bir yer yok. Genç arkadaşlarıma, devamlı çalışmalarını öğütlerim. Çünkü, öğrenmenin yaşı yok. Çok çalışmalıyız. Kendimizi batının yeniliklerinden geri tutamayız. Çok iyi lisan bilmeliyiz. Yenilikleri anında öğrenip ülkemize getirmeliyiz. Bildiklerimizi yeni nesillere aktarmalıyız. Öğrenmekten, öğretmekten korkmamalıyız. Bilgilerimizi, çekinmeden başkalarıyla paylaşabilmeliyiz. 'Ben, ben...' dememeliyiz. Bilim, hiç kimsenin inhisarında değildir. Bilimi bütün yurda dağıtmalıyız. Daha iyisini nasıl yapabilirim, daha çok nasıl çalışabilirim, daha nasıl faydalı olabilirim diye devamlı düşünüyorum. Gelecek yıllar, benim için daha verimli olacak. Çünkü, tecrübe ve bilgi birikimim ile daha hızlı ilerleyebilecek bir düzeye geldim.

Jüri gerekçesi:

Jüri, Kalayoğlu'nu "transplantasyon için, karaciğerin uzun süreli muhafaza edilmesi" konulu çalışması ile yeni bir sıvıyı insanlarda ilk defa kullanarak, karaciğer naklini acil ameliyat olmaktan çıkarıp daha emniyetli kılarak, daha fazla hastanın yararlanmasını sağladığı için, ödüle layık gördü.

Vakıf kurucularımızı tanıyalım

Prof. Dr. Aydın AYTAÇ

PROF. DR. AYDIN AYTAÇ

1931 yılında İstanbul'da doğdu. İlk ve orta eğitimini Ankara'da tamamlayıp 1948 yılında Ankara Atatürk Lisesi'nden mezun oldu. Yüksek öğrenimini İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde yaparak 1954-55 döneminde bitirdi ve Amerika Birleşik Devletleri'ne gitti. 1955-1959 yılları arasında St. Francis Hospital Wichita-Kansas'ta Genel Cerrahi, 1959-62 yılları arasında Emory Üniversitesi, Atlanta-Georgia'da Kalp Cerrahisi ihtisasını tamamladı ve aynı yıl Türkiye'ye dönerek Hacettepe Çocuk Hastanesi'nde çalışmaya başladı. 1964 yılında Doçent, 1969 yılında Profesör oldu. 1969 yılında ülkemizdeki ilk Çocuk Kalp Cerrahisi Bilim Dalı'nı kurdu ve 1984 yılı sonunda İstanbul'a nakledinceye kadar bu kliniğin başkanlığını yaptı. 1984 yılı Kasım ayından beri İstanbul Üniversitesi Kardioloji Enstitüsü Kalp ve Damar Cerrahisi Anabilim Dalı Başkanlığı görevinde bulunmaktadır.

1962 yılı Haziran ayında Hacettepe Çocuk Hastanesi'nde seri halinde açık kalp ameliyatlarına başlamış olan Dr. Aydın AYTAÇ, 1962 yılında Türkiye'de ilk defa insan kalbine pil takmış, 1963 yılında ilk defa mavi çocuklarda tam düzeltme ameliyatını uygulamış, 1969'da ülkemizde ilk defa Transpozisyon denen kompleks kalp hastalığında Mustard ve daha sonra Senning ameliyatlarını yapmış ve 1974 yılı Şubat ayında da Türkiye'deki ilk koroner by-Pass ameliyatını gerçekleştirmiştir.

1971 ve 1975 yılları arasında Hacettepe Üniversitesi'nde Mezuniyet sonrası ve Sağlık Bilimleri Fakülteleri'nde Dekanlık yapmıştır.

Evli ve 2 çocuk babasıdır. İngilizce bilmektedir.

1959 yılında Topeka İkincilik Ödülü

1961 yılında Midwest Medical Research Foundation Ödülü

1979 yılında Sedat Simavi Tıp Ödülü

1989 yılında St. Francis Hospital ve Fabric Society 100. yıl Şeref Ödülü'nü kazanmıştır.

Açık Kalp Cerrahisi Nedir?

Kalp, içinden dakikada 4-5 lt kan geçen bir organ olup bunu yüksek basınçla devamlı olarak vücuda pompalamaktadır.

Kalpteki birçok basit veya karışık bozuklukları onarabilmek için kalbin içinde kan olmamalı, yani kalp dolaşım dışı bırakılmalıdır. Bu suretle cerrah kansız, sakin bir ortamda gereken işlemi en iyi şekilde yapabilmektedir. Bu işlemin yapıldığı süre boyunca beyin, omurilik, böbrekler ve diğer hayati organlarla beraber bütün vücudun oksijen ihtiyacını yani kan dolaşımını suni bir kalp-akciğer makinesi üstlenmektedir. Makine çalıştığı sürece içinden kan geçmeyen ve durmuş bir kalp içinde veya üzerinde gerekli ameliyatları yapmak mümkün olmaktadır. Genelde kalp açıldığı için, bu tür ameliyatlara açık kalp ameliyatı denmektedir.

Bu, aslında kullanılan tekniğe verilen isim olup, kalbin ve akciğerin dolaşım dışı bırakılması anlamına gelmektedir. Yoksa kalbin açılması şart değildir.

Kalp içindeki birçok doğumsal bozuklukları onarmak, delikleri kapatmak, kapaklardaki arızaları gidermek, gerekiyorsa yerine suni kapak takmak ve kalbi besleyen Koroner damarlara by-Pass ameliyatı uygulamak, kalp nakli yapmak hep bu tekniği uygulamak suretiyle mümkün olmaktadır.

PROF. DR. AYDIN AYTAÇ

Aşağıdaki cemiyetlere üye bulunmaktadır:

1. *American College of Cardiology*
2. *American College of Surgery*
3. *International College of Surgery*
4. *International College of Angiology*
5. *European Society of Cardiology*
6. *Türk Kardioloji Derneği*
7. *Atatürk Lisesi Eğitim Vakfı*
8. *Osler Abbott Resident Society*
9. *European Society of Cardiovascular Surgery*
10. *European Society of Cardio-Thoracic Surgery*
11. *International Society of Cardiovascular Surgery*
12. *Göğüs-Kalp ve Damar Cerrahisi Derneği*
13. *Kalp ve Damar Cerrahisi Derneği*

Cumhuriyet Gazetesi'nin 2 Ocak 1990 tarihli nüshasında Sayın Prof. Dr. Türkan SAYLAN'ın Devlet Mekanizması ve Gönüllü Kuruluşlar" başlığı ile bir makalesi çıktı.

Bahsi geçen konu ve fikirler bizlerin de inançları doğrultusunda olduğundan ve Sn. SAYLAN'ın değerli görüşlerine yürekten katıldığımızdan yazısını aynen yayınlıyoruz.

bir konu bir konuk

Devlet Mekanizması ve Gönüllü Kuruluşlar

Ülkemizde devletin gönüllü kuruluşlara bakışı çoğu kez kuşkuludur. "Arkalarında kimler var?" "Kökü dışarda, kimbilir neyin nesi?" gibi yorumlarla katı bürokratların yaklaşımı genelde itici, uzaklaştırıcı ve bezdirici olmakta, ortak bir çaba yaklaşımı gelişememektedir.

Prof. Dr. TÜRKÂN SAYLAN

Demokratik ülkelerde devlet, yurttaşların birey ve toplum olarak rahat ve huzur içinde yaşamalarını sağlayan bir örgütlenme sistemidir. Uzmanlaşmış bürokratlardan oluşan resmi kuruluşlar, halkın seçtiği temsilciler aracılığı ile yönlendirilir, yönetilir ve denetlenir. Ancak uygulamalar bu sistemin istenildiği kadar çabuk, devingen, esnek ve pratik çözümler yaratıcı boyutlar kazanamadığını ve pek çok konuda desteğe gereksinim doğduğunu göstermektedir. Kısacası "devlet baba" ya da "devlet ana"nın her türlü sorunun üstesinden gelmesi olanaksızdır. İşlerin sağlıklı ve hızlı yürümesi, düzenin halkla bütünleşebilmesi, devletin yurttaşlarla el ele sorunları çözebilmesi için bütün uygar ülkelerde olduğu gibi ülkemizde de gönüllü kuruluşlara gereken önemin ve yerin verilmesi gerekmektedir.

Gönüllü kuruluşlar, kültür birikimi engin ülkelerde, yüreği insan sevgisi ve topluma hizmet aşkıyla dolu bireylerin geliştirdiği kurumlaşmış oluşumlardır. Buralarda insanlar, ilgi duydukları konularda, hiçbir çıkar gözetmeden iş ve çözüm üretmek, bunun için özel yaşamlarından zaman ayırmak ilkesini güderler. Bu davranışlar çocuklara küçüklüklerinde aşılanır ve bireylerin bencil ve çıkarcı değil, başkalarını da düşünen verici kimlikler kazanmaları sağlanır.

Büyük düşün adamı Mahatma Gandi, Kongre Partisi'ne alacağı her insanın geçmişinde en az iki yıl gönüllü bir kuruluşta çalışmış olmasını önkoşul koymuştur. Bu nedenle de gönüllülük, kadınıyla erkeğiyle Hint insanının adeta ikinci karakteri olmuştur.

Toplumumuzda eski Osmanlı vakfiyelerini bir yana bırakırsak, çağdaş anlamda gönüllü kuruluşların gelişmesi oldukça yenidir, bu nedenle de gerçek anlamıyla iyi örgütlenmiş, çok aktif, yapıcı, yaratacı gönüllü kuruluşların sayısı parmakla gösterilecek kadar azdır.

Ülkemizde gönüllü kuruluşların gerektiğince gelişememesinin nedeni, pek çok kişinin bu gereksinimi göz ardı etmesi; gönüllü çalışanları, boş vakitleri çok, kendilerine uğraş arayan, tuzu kuru ve ne yapmak istediğini bilmeyen, işe yaramaz insanlar olarak nitelemesinden kaynaklanmaktadır. Birçok insan, böyle bir damga yememek için köşesinde oturmayı ve izleyici kalmayı yeğlemektedir.

Gönüllü kuruluşlarda çalışan veya çalışmak isteyenler arasında gerçekten kendi özel sorunlarını unutmak, boş zamanını değerlendirmek isteğinde olanlar yok mudur? Kuşkusuz vardır. Ancak bu amaçla ilk adımı atanlar arasında zamanla konuya yürekten sarılacak, uzmanlaşacak ve çok büyük katkılar sağlayacak kişilerin de çıkacağı ve çıktığı kesindir. Gönüllülük bir alışveriş işidir, oralarda insanlar emek verir, gönül verir ve verdikçe doyum alır, mutluluk kazanır.

Gerçek çözüme ulaşmak için...

Devlet babanın gönüllü kuruluşları ciddiye aldığı, işbirliğine girdiği ve kendisini halkın emrinde, onun mutluluğunda gördüğü ülkelerde pek çok toplumsal soruna daha kolay ve rasyonel çözümler bulunduğu bilinmektedir. İnsanların ortak sosyal sorunları için kendi aralarında özgürce örgütlenmeleri, yerel ya da merkezi yönetimlerle tam bir işbirliği içinde olmaları her iki taraf için de artı hanesine pek çok şey kazandırmaktadır. Örneğin, gönüllülerce ölümcül hastalıklarının son dönemlerini birbirlerine destek olarak geçirmeleri için kimi ülkelerde, mahallelerde evler kurulmuştur. Dayak yiyen kadınların sığınacakları evler işletilmektedir. Birçok ülkede alkol ve uyuşturucu bağımlılığından kurtulmak isteyenler yerel yönetimlerin desteğiyle kendilerine sağlanan mekânlarda örgütlenmektedirler. Fuhuşla savaşta gönüllü kuruluşlar devlete büyük destek olmaktadırlar. Babasız ve ailesiz çocuklar için binbir çeşit gönüllü kuruluş, yönetimlerle tam bir uyum ve işbirliği içinde çalışmakta ve inanılmaz işler başarmaktadır.

Ülkemizde ise devletin gönüllü kuruluşlara bakışı çoğu kez kuşkuludur. "Arkalarında kimler var?" "kökü dışarda, kimbilir neyin nesi?" gibi yorumlarla katı bürokratların yaklaşımı genelde itici, uzaklaştırıcı ve bezdirici olmakta, ortak bir çaba yaklaşımı gelişememektedir.

Çağdaş toplumlarda yıllardır uygulanıp başarılı sonuçlara ulaşılmış projeleri ülkemize kazandırmak için yıllarca gece gündüz çalışan gönüllü kuruluşların, hemen her kez aldığı klasik yanıt şöyledir: "Yaptıklarınızı devlete teslim edin, biz işletir gideriz. Siz de ara sıra gelir bakarsınız. Devlet her şeyi çözer."

Oysa devlet her şeyi çözemez. Çözememektedir. Devlet ancak pek çok konuda gönüllü kuruluşlarla işbirliği yapmayı bir eksiklik değil bir kazanç sayabildiği zaman gerçek çözümlere ulaşabilir.

"Yap ve devret" değil, "Yap, gel birlikte işletelim" diyebildiğimiz zaman, paylaşmanın erdemini fark edebildiğimiz zaman pek çok şeyin bugünkünden daha iyi bir noktaya geleceği açıktır.

Sonuç

Ülkemizin sokaklarında başıboş dolaşan on binlerce çocuk varken, sayıca yetersiz yetiştirme yurtları, ruhsuz, kuru, sevecenlik yoksunu barınaklar olmanın ötesine geçmezeken, zihinsel özürlü çocuklarımız için ancak çok özel nitelikte insanların çalışmalarıyla oluşturulabilecek ve çağdaş gelişmelere ayak uydurabilecek bakımevlerine büyük bir gereksinim varken hapishanelerin sübyan koğuşları, kadın bölümleri binbir sorun içindeyken, çocuk yaşta kaçak fuhuş alıp yürümüşken ve bunlara, gönüllülerle işbirliği yapıldığında bazı çözümler getirilebilecekken araya sıra dağlar gibi bir mesafe koyup sorunlarının çığ gibi büyümesini göz ardı etmenin kime yararı var ki?

Gönüllü kuruluşların potansiyelini göz ardı etmeyelim! Onların birikim ve heyecanından yararlanalım. Kuşkucu değil, art niyetsiz ve önyargısız, olumlu gözlerle bakalım onlara. Yılların birikimiyle oluşmuş bu barajı elbirliği ile yıkar ve el ele verebilirsek Türkiye'de kördüğüm olmuş pek çok sosyal sorunun üstesinden gelineceği kuşkusuzdur. Yeter ki isteyelim.

VAKFIMIZIN GELENEKSEL BALOSU DEVLET KONUKEVİNDE EĞİTİME GÖNÜL VERENLERİ BİRARAYA GETİRDİ.

Ünlü sanatçılarımızdan Sayın NÜKHET DURU da balomuza vakıf yararına hazırladığı programla katıldı.

Ankara Valisi Sayın Saffet Arıkan Bedük himayelerinde Ankara Atatürk Lisesi Eğitim Vakfı tarafından tertiplenen geleneksel balomuz bu yıl 9 Aralık 1989 da Devlet Konukevi Salonlarında seçkin bir davetli topluluğunun katılmasıyla yapıldı.

Çok renkli simaların bir araya geldiği bu gecede Ankara dışından da iştirak edenler olduğu gibi bilim, siyaset ve iş dünyasının ünlüleri çok nezih bir ortamda EĞİTİM için bir arada olmanın anlam ve mutluluğunu büyük sanatçı NÜKHET DURU'nun şarkılarıyla daha da keyiflenerek yaşadılar.

Ayrıca tertiplediğimiz piyangoya gerek hediye vererek gerekse bilet alarak katılan misafirlerimizde vakfımıza değerli katkılarda bulunmuş oldular. Bu arada Sn. Doğançay'ın Vakfımıza bağışladığı tablolarda açık artırma sonunda satılarak sahiplerini buldu.

Gece sonunda edindiğimiz izlenim bu tür gecelerin daha sıkça düzenlenmesi herkesin birleştiği bir nokta olduğu konusuydu. Balomuza emeği geçenlere ve katılanlara tekrar TEŞEKKÜRLER..

Nükhet DURU şükran plaketini İhsan Sabri ÇAĞLAYANGİL'den aldı.

ALEV

4. Olağan Genel Kurulumuzun toplanması nedeniyle 22 Ocak'ta KAVAKLIDERE TENİS KULÜBÜ'nde tertiplediğimiz kokteylimize büyük bir ilgi karşılandı.

Gecenin tatlı sohbetlerinin dışında en anlamlı olayı detaylarını diğer sayfalarımızda bulacağınız Sayın İhsan Sabri ÇAĞLAYANGİL'in önerisi ile açılın bağış kampanyası idi.

KOKTEYLİ'DEN

Sayın Saffet ARIKAN, Sayın A. Kurtcebe ALPTEMOÇİN ve Sayın Barlas DOĞU eşleriyle

Vakfımız başkan yardımcılarından Sayın Burhanettin BALKANOĞLU zarif eşi Sayın Şükran BALKANOĞLU ile birlikte güzel bir gece düzenlemiş olmanın mutluluğu içerisindeydiler.

Sayın Nükhet Duru ve müzisyen arkadaşları konser sonrası Vakıf Başkanımız Sayın Erol Üçer,

Atatürk Liseliler ve Vakfa gönül verenlerle.

Halk Bankası Genel Müdürü Mumtaz PEHLİVANOĞLU, ODTU rektörü Prof. Dr. Ömer SAATÇİOĞLU, Maliye eski bakanı A. Kurtcebe ALPTEMOÇİN, dışişleri eski bakanı İ. Sabri ÇAĞLAYANGİL, Vakıf Başkanı Erol ÜÇER, T.R.T. mensubu Arif KOCA ve Vakıf genel sekreteri Ümit ÖNEL kokteylimizde bir arada.

1926 yılı mezunumuz Cumhuriyet Senatosu eski başkanlarından Vakfımız onur üyesi ve Dışişleri eski bakanlarından T.B.M.M. üyesi Sayın İhsan Sabri ÇAĞLAYANGİL, Vakfımızın gecelerinde daimi sunuculuğumuzu üstlenen 1986 mezunu T.R.T. spikerlerinden Şebnem ERGÜR'le kokteylde.

Kokteylimize katılanlardan bir grup.

Anıların Ardından: *Unutulmaz Hocalar...*

İlhan Çevik

İLHAN ÇEVİK'İN ÖZGEÇMİŞİ

1927'de Konya'da doğdu. Ankara Atatürk Lisesini bitirdikten sonra tahsilini Londra'da tamamladı.

Gazeteciliğe 1943 yılında Cumhuriyet Gazetesinde Ankara muhabiri olarak başladı. Devlet Tiyatrosu ve Türk Hava Yollarında Basın Müşavirliklerinde bulunduktan sonra Zafer Gazetesinde görev aldı. 1957 yılına kadar Parlemento muhabiri olarak çalıştı. 1957 yılında Londra Basın Ateşe Müşavirliğine atandı. 1960 yılında Türkiye'ye gelerek Yeni Sabah gazetesi Ankara Temsilcisi olarak mesleğine döndü.

15 Mart 1961 tarihinde yayın hayatına başlattığı Turkish Daily News nedeni ile Yeni Sabah'tan ayrıldı.

Mesleki çalışmalarından dolayı yerli ve yabancı kişi ve kuruluşlardan madalya, plaket ve şeref üyeliği aldı.

1988'de Ankara Gazeteciler Cemiyeti tarafından 40 yılın en başarılı gazetecisi, 1990'da da Ankara Gazeteciler Cemiyeti tarafından son on yılın en başarılı gazete genel yönetmeni seçildi.

Biz bir bakıma şanslı öğrencilerdendik... Hocalarımız ile hem öğrenci, öğretmen ilişkisi içinde hem de bir baba veya anne ile oğul münasebetini birlikte götürme mutluluğuna erenlerdendik. Bunun için de talebelik hayatımız cidden çok renkli ve hala sımsıcak anılara sahip olmuştu.

Bir İshak Rafet Işıtman hocamız vardı... Sıfır numara traşlı ve büyücek pırıl pırıl parlayan başı kadar muhteşem göbeği ile derhal dikkatleri üzerine çekerdi... Gürleyen sesi, yumuşak tavrı ile bir baba görünümündeydi... Oğlu sıra arkadaşım Ali Işıtman şu anda Amerika Birleşik Devletleri'nde ünlü bir kardioloji profesörü olarak görev yapıyor... Kuzeni Necip Arı da keza şimdi Amerika'da, kadın doğum mütehassısı olarak hizmet veriyor; o da aynı sınıfı paylaşıyordu bizlerle...

Rafet Hoca sınıfa girdiğinde bu iki yakınının varlığından habersizmiş gibi davranır ve en çok da bu iki yakınını sıkıştırırdı.

Alpertogo, onun tutkusuydu.. "Alpertogo öldü mü, ey söz acun kaldı mı" mısralarının yer aldığı şiir dizesini ezbere söylemek hepimizin görevi idi.. Bir muzip arkadaşımız, sıra arkadaşım Ali Işıtman'ın arkasına yazdığı ve şiiri olduğu gibi içeren metni ihtiva eden kağıdı iğnelemişti.. Kendini emniyette hissetmenin rahatlığı içinde parmağını kaldırmış ve şiiri okumaya talip olmuştu.. Nerden bilsindiki.. Bu kez Rafet Hoca parmak kaldıran öğrencisini takdirle karşılayacak, fakat her zamankinin aksine onu tahtaya davet edecekti.. Böylece hazırlanan mizansen fiyasko ile sona erecek, meşhur cezalandırılmadan kurtulamayacaktı.. Hocanın en ağır sözü:

"Bir kere eşşek, on kere eşek" diye nakarat halini alan ifadesiydi.. Bu sözler tüm sınıfça koro halinde dönüştüğünde, Hoca kalın sesiyle gürler:

"Bu adama bu kadarı yeter.. susun artık" diye ilave ederdi..

O zamanki Türk Dil Kurumu'nda uzman olarak da hizmet verirdi..

Onun kadar muhterem bir hocamız da "Sıfırcı Fevziye" idi.. Edebiyat öğretmeniydi ve sıfıra karşı o kadar cömertti ki, talebeler onu böyle anımsardı..

Profösör Fuat Köprülü'nün asistanı olarak ün yapmıştı... Köprülü daha sonra politikaya atılacak, Dışişleri Bakanı olarak siyaset sahnemizde önemli rol oynayacaktı..

Fevziye Hanım Atatürk Lisesi'nin Edebiyat kolu öğrencileri için cidden unutulmaz bir sima idi.. İncecik, esmer, zayıf vucuduna karşın sinirli ve sert bakışları ile bir anda tüm öğrencilerini tesiri altına alırdı.. Ancak onun dersleri, dinlenmesine doyum olmaz denilenlerdendi... Konusuna gayet vakıf, pratik, ezberden çok elle tutulur, gözle görülür verilere ön planda değer veren bir öğretici idi...

Bunun için de notları talebeler arasında elden ele dolaşırdı... Hocam olmamıştı.. Ama Hocam kadar saydığım, derslerini imkan buldukça takibe çalıştığım bir öğretmendi..

Mezuniyet imtihanında mümeyyizim olmuştu.. Kendi hocam ise bağışlasın bir türlü inanıp, güvenemediğim Cevdet Kudret Solok'du... Tıpkı Sosyoloji hocam Adnan Cemgil gibi.. Bu iki hocam ile bazı siyasi inançlarımdan ötürü öğretmen-öğrenci ilişkisinin normal seyri içinde olamamıştım.. Evet bu şahsi düşüncelerim bir tarafa, imtihana girmiştim. Az önce değindiğim nedenlerle, bana Hocam Cevdet Kudret Solok'un tevcih ettiği soruların yanıtını, dönmüş mümeyyizimiz Fevziye Hanım'a vermiştim.. O Sıfırcı diye tanıdığımız Fevziye Hanım, dayanamamış, yerinden kalkmış ve bana:

"—Tamam evladım yeter artık... Geçtin hem de tam notla..." diyerek beni dışarı çıkarmıştı..

Kimya Hocamız Müzeyyen Hanım.. Fizikçi Atom, Matematikçi Kurtuluş, İngilizceci Valihe Bayülken'i burada saygıyla anmadan geçemiyorum.. Tüm hocalara yürek dolusu sevgi, saygı ve bütün bunların ötesinde şükran... ve minnet...

Sayın ÇAĞLAYANGİL konuşmasının hemen ardından en genç mezunlarımızdan Şebnem ERGÜR'e bağışını takdim etti.

Vakfımızın 22 Ocak 1990 akşamı Ankara'da Kavaklıdere Tenis Klübünde tertiplediği kokteylde güzel bir sürprizle karşılaştık. Cumhuriyet Senatosu Eski Başkanlarından Vakfımızın Onur üyesi ve dışişleri eski bakanlarından ve T.B.M.M. üyesi Sayın İhsan Sabri ÇAĞLAYANGİL yaptığı konuşmasında bir kampanya başlatmak istediğini açıklayarak 250.000.-TL lık bağışta bulundu.

Kendisinin bu jestinden duyduğumuz memnuniyetimizi bir daha burada belirtir, örnek davranışının camiamızca ve eğitime gönül veren tüm dostlarımızca takdir ve destekle karşılanacağına olan inancımızı tekrarlarız.

Konu ile ilgili Sayın İhsan Sabri ÇAĞLAYANGİL'in yazısını aşağıda dikkatlerinize sunuyoruz.

BİR ÖNERİ

Geçenlerde Atatürk Lisesi Vakfı'nın güzel bir günü oldu. Tenis Klübü'nde toplanıldı. Yararlı konuşmalar yapıldı. Ben kürsüye çağrıldım, şöyle konuştum;

A.B.D'nin nasıl yönetildiğini incelemek için 1956 yılında oraya gönderdiler. Yolumuz Houston kentine düştü. Kaldığımız otel, beş yıldızlıydı. Ucuzluğu dikkatimi çekti. Nedenini ilgililerden sordum:

"Kırkyıl evvel kurulan üniversite Vakfı işletiyor, kazanç düşünmüyor" dediler.

Vakıf kurulurken, üniversiteden mezun olacaklar, ilk iki aylık kazançlarını, kuruluşa bağışlamayı yüklenmişler, otel bu paralarla yaptırılmış, çoktanda amorti edilmiş. Fakültelerin sayısı ve öğrenci miktarı çokmuş. Bağış, epeyce tutuyormuş. Otele herkesi almazlarmış. Evvela üniversite mensupları, sonra Hükümet misafirleri, yer kalırsa, öbür müşterileri kabul ederlermiş. Onun için ucuzmuş. İyi de bakıyorlarmış.

Bizim de onlar gibi vakfımız var. Atatürk Lisesini bitirenler aynı yükümlülüğe girer, Türkiye şartlarına göre, birer veya ikişer aylık kazançlarının tamamını veya bir kısmını, Vakfa bağışlamayı yüklenirlerse, Kuruluşumuz için, güvenli ve gittikçe artan gelir kaynağı sağlanmış olur.

Biz geç kaldık. Şimdiye kadar mezun olan kimbilir kaç kişi var? Onlarda birikmiş borçlarını öderlerse dünyanın olur. Neler yapılmaz? Benim önerim budur.

Bu konuşma, dinleyicilerle onaylandı. Düşünüyorum, okulumuzun çalışkan ve sayın müdürü öğrencilerine bir formüler dağıtsın. Bu yolla, mezun olduktan sonra Vakfa bağışta bulunmak isteyenleri saptasın. Feyz aldığı, kendisini, yetiştiren kuruluşa bağışta bulunmayı kim istemez? Aynı formüler, Vakfın yöneticileri tarafından eski mezunlara da dağıtılsın.

Böylelikle yeni gelir kaynakları ortaya çıkar ve çok hayırlı işler yapılabilir.

Bizden söylemesi...

İhsan Sabri ÇAĞLAYANGİL

VAKFIMIZIN 4. OLAĞAN GENEL KURULU YAPILDI

Ankara Atatürk Lisesi Eğitim Vakfı 4. olağan genel kurulu 20.1.1990 günü Vakıf kurucu üyelerinin katılmasıyla yapıldı.

1989 yılı çalışma raporunun okunması ve yönetim kurulu kararlarının, genel kurulca onaylanmasından sonra yapılan seçimlerde, yeni yönetim kurulu şöyle belirlendi.

Başkan	:	*Erol Üçer*
Başkan Yardımcıları	:	*A. Halim ÖZKAYNAK*
		Burhanettin BALKANOĞLU
Muhasip üye	:	*Ergün AKTAY*
Genel Sekreter	:	*Ümit ÖNEL*
Üyeler	:	*Aydın ÇELİK*
		Üstün BENADAM
		Yahya ZABUNOĞLU
		Turgay AĞRALI

ANKARA ATATÜRK LİSESİ EĞİTİM VAKFI YÖNETİM KURULU 1989 YILI FAALİYET RAPORU

1989 yılı, Ankara Atatürk Lisesi Eğitim Vakfı'nın dördüncü faaliyet yılıdır. Bu yıl ki çalışmamız da geçen yılki gibi yoğun geçmiş ve Vakfımızın amaçlarının gerçekleşmesine büyük katkıda bulunacağına inandığımız, kurulduğumuz günden beri gerçekleşmesine çalıştığımız, VERGİ MUAFİYETİ, Bakanlar Kurulunun 28-9-1989 tarih ve 89/14601 sayılı kararı ile tanınmış bulunmaktadır. Vergi muafiyetinin tanınması bize ne kadar gurur ve heyecan veriyor ise; o derece de daha çok çalışarak, resmi senedimizde yazılı amaçlarımızı yerine getirme sorumluluğunu da yüklemektedir. Ankara Atatürk Lisesi öğrencilerinin daha kaliteli öğrenim görmeleri, bilgi, görgü ve deneyimlerini geliştirmeleri, yurda kişilik sahibi gençler olarak yetiştirilmeleri için sarfettiğimiz çabalar, maddi destekler, daha da artarak devam edecektir.

• Sağlam ve sağlıklı gelir temini çalışmalarımızın bir aşaması olarak cenazelere çiçek yerine hazır çelenk gönderilmesi uygulamasına başlamış bulunmaktayız. Ne kadar arzu edilmese de, her faninin bir sonu olduğuna göre son yolculukta, birkaç saat sonra solacak çiçek yerine hazır çelenk göndermek sureti ile küçük de olsa bir bağışla eğitime hayırla yadedilecek bir katkıda bulunulması düşüncesinin başlangıç için ümit verici bir gelişme gösterdiğini belirtmek isteriz. Çiçek yerine hazır çelenk gönderilmesi uygulamasının bütün Atatürk Liselilerce benimsenmesi ve hayırsever çevrelerine ısrarla ve devamlı duyurulması lazım ve gereklidir.

• Gençlerin sağlam ve kaliteli bir öğrenim görmelerinin yanında yabancı dil bilgilerinin de yeterli bir düzeye ulaşması lazım ve gereklidir. Bu düşünce ile başlangıç olarak okulumuza geçen yıl iki lisan laboratuvarının, o gün için 30.000.000.- TL sarfedilerek yapıldığı malumunuzdur. Bu yıl ortaokul ikinci sınıflarından 40 öğrenciye ders saatleri dışında haftada 6 saat İngilizce dil bilgisi, İngiliz hocalar tarafından verilmeye başlamıştır.

Bunun için İngiliz hocalara ayda maaş olarak 1.500.000.- TL Vakfımızca ödenmektedir.

• Okulumuzun futbol sahasıolarak kullanılan ve asfalt zeminli alanının bir kısmında halı çim sahalı iki adet mini futbol sahası yapmak için okulumuz kanalıyla Ankara Valiliği'ne müracaatta bulunulmuştur. Bununla belli saatler içinde okulumuz öğrencilerinin ücretsiz olarak ve daha sonra genellikle tercih edildiği gibi geç saatlerde belli ücretlerle kiralanması düşünülmektedir. Böylece hem öğrencilerin sportif gelişmeleri, hem de ücretli saatlerde Vakfımıza gelir temini amaçlanmaktadır. Bu projenin maliyeti 250.000.000.- TL civarındadır. Bunun için her zaman olduğu gibi kurucularımızın, Atatürk Liselilerin ve eğitime gönül veren dostların desteğine muhtacız.

Bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da ALEV VAKFININ BAŞARISI; sizlerin güveni, Atatürk Liselilerin maddi ve manevi destekleri, hayırseverlerin yardımları, heyecanları ve artarak devamını umduğumuz katkıları ile gerçekleşecektir.

Geleceğimizi emanet edeceğimiz GENÇLİĞİMİZİN en kısa zamanda layık olduğu ÇAĞDAŞ EĞİTİM olanaklarına kavuşabilmesini gönülden diliyoruz.

• Yetenekli ancak maddi imkanları kısıtlı öğrencilerimize verilen karşılıksız burslar 1989-1990 ders yılında orta okul öğrencileri için ayda 15.000.- TL, Lise öğrencileri için ayda 25.000.- TL. ve Yüksek okul öğrencileri için ayda 50.000.- TL olarak tespit edilmiştir. Bugünkü şartlar içinde verilen paraların yeterli olmadığının bilinci içindeyiz. Ancak, yetmişe yakın lise ve otuza yakın üniversite öğrencisine burs verdiğimiz dikkate alındığında aylık ödemelerin azımsanmayacak bir meblağ oluşturduğunu da belirtmek zorundayız. Bu paranın büyük bir kısmı,memnuniyetle belirtelim ki devamlı artış gösteren burs kulübü üyelerimizden temin edilmekte ise de tamamını karşılamadığı gibi bilhassa üniversite öğrencilerimize Vakıf kaynaklarından ödeme yapılmaktadır. Dileğimiz, burs kulübü üyeliğinin Atatürk Liseli mezunlarımıza ve çevremizdeki hayarsever yurttaşlara devamlı duyurularak, teşvik edilmesi için hepimizin çaba göstermesidir.

• Okulumuzda tiyatro, resim, müzik ve masa tenisi çalışmaları devam etmektedir. Bunun neticesi olarak masa tenisi ekibimiz kızlarda ve erkeklerde ayrı ayrı Ankara Şampiyonu olmuştur. Türkiye Şampiyonası'nda da dereceye girecekleri ümit ediyoruz.

MASA TENİSİNDE EN BÜYÜK ATATÜRK LİSESİ

–KISA ZAMANDA, KENDİLERİNE YARATILAN OLANAKLARI ÇOK İYİ DEĞERLENDİREN MASA TENİSCİLERİMİZ TÜRKİYE ŞAMPİYONU OLARAK OKUL VE VAKIF YÖNETİCİLERİNE ÇOK DEĞERLİ BİR ARMAĞAN VERDİLER...

Vakfımızın katkıları ile okulumuzda açılan, masa tenisi salonunda, o günlerden bu yana düzenli olarak çalışan öğrencilerimiz artık kendilerinden söz ettirmeye başladılar. Vakfımızca yaratılan olanakları çok iyi değerlendiren masa teniscilerimiz, hem erkeklerde hemde kızlarda Ankara birinciliğini kazandıktan sonra Türkiye Şampiyonasına katılmak üzere Mersin'e gittiler. Şampiyonaya yirmi bölgeden yirmidört takım katıldı. Erkeklerde takımımız büyük başarı gösterdi ve özel Tercüman Lisesini hem elemelerde hemde finalde yenerek okulumuz Türkiye Şampiyonluğuna namağlup olarak ulaştı.

Takımımızdan iki oyuncumuz Mersin'de Milli Takım kampında 28 Ocak - 8 Şubat tarihleri arasında kampa alındılar.

*Değerli antrenör Sayın **Yaşar SEDEF** nezaretinde Türkiye Şampiyonu olan erkekler masa tenisi takımımız şu sporcular dan kurulu idi. **Ramazan EROL, Mesut EROL, Adem AKSAÇLIOĞLU, Deniz ERTUNA** ve **Melih GÜNDAŞ.***

Kızlarda ise, takımımız gruplarında birinci oldular ve Türkiye sıralamasında altıncılığı aldılar. Kız sporcularımızın isimleri ise şöyle:

Seval PINARBAŞI, Didem ÇELİKKAYA, Meryem ÖZKARA.

Okulumuza ve bizlere öğünç kaynağı olan kız ve erkek masa teniscilerimizin bundan sonrada başarılarının devamını dilerken, yaratılan olanakları değerlendirmede gösterdikleri çabalarının örnek teşkil edeceğine inanıyoruz.

BÜLTENİMİZİN SON SAYISINDAN BU YANA BAĞIŞ YAPAN KİŞİ VE KURULUŞLAR

Koray A.Ş.	10.000.000.-TL
Dizdar ÇAMLIBEL	3.750.000.-TL
Erol ÜÇER	3.400.000.-TL
A. Nihat ÖZSAN	3.000.000.-TL
Nurol Yatırım Holding	1.500.000.-TL
Süt Endüstrisi Kurumu	1.500.000.-TL
Ergun BAŞKAN	1.000.000.-TL
M.N.G Holding	1.000.000.-TL
Yeni Karamürsel	1.000.000.-TL
Marsa Margarin San. A.Ş.	700.000.-TL
Gama A.Ş.	650.000.-TL
Yüksel İnşaat A.Ş.	500.000.-TL
İhsan Sabri ÇAĞLAYANGİL	250.000.-TL
Ankara Tic. Odası	100.000.-TL
F.M.F. İnş. Taah. Nakl.	90.000.-TL
	28.440.000.-TL

Bültenimizin son sayısından sonra burs kulübüne üye olanlar

Mustafa ALGAN
Merih EVİNAY
Sevda ÜÇER
Mahmut ÖZBAYRAM
Cevdet ÖZCAN
Suat BEDÜK
Niyazi DERMANCI
Yalçın GÖĞÜŞ
Poyraz DAİ

JUDO'DA MADALYA

Ankara'da yapılan Judo İl Birinciliği müsabakalarında okulumuzdan Cengiz TERZİOĞLU 53 Kg. da rakiplerini yenerek birinci oldu. Birincilik madalyasını Cengiz'in idealindeki judocularımızdan Kemal ÇAKIROĞLU taktı.

Kendisini kutlar, başarılarının devamını dileriz.

ÖĞRETMENLER GÜNÜNDEKİ COŞKU

Her yılın Kasım ayının 24. günü Öğretmenler günü olarak kutlanır. Öğretmenler gününde her yıl olduğu gibi bu yıl da büyük bir coşku yaşandı ve okulumuzda günün anlamına uygun bir tören düzenlendi. Bugünün öğrencilerini yarınki hayata hazırlayan, onların değişik bilgi ve eğitim unsurlarıyla dolmasını sağlayan öğretmenlerimizi bir defa daha kutluyor, şükranlarımızı sunuyoruz.

KIZLARIMIZ VOLEYBOL VE HENTBOLDE ANKARA 3. SÜ OLDULAR

Ankara Atatürk Lisesi kız voleybol takımımız antrönörleri İbrahim ÖZPINAR nezaretinde kazandıkları karşılaşmalar sonucunda Ankara 3. sü olmayı başardılar.

Hentbolcülerimiz ise Hakan NAYIR'ın idaresinde Ankara 3.sü olurken ilerisi için ümit veriyorlardı.

ALEV

TÜBİTAK'TAN İKİ ÖDÜL

Üç Anadolu Bölgesi Lise fizik ve biyoloji dallarında Tübitak yarışmalarına katılan iki lise öğrencimiz üçüncülük derecesi alarak bu alandaki yeteneklerini ispatlıyorlardı...

Fizik dalında üçüncü olan Şadan Kültürel ile, biyoloji dalında üçüncü olan Atilla Şahinyazan'a Tübitak Bilim Adamı Yetiştirme Grubu Yürütme Komitesi Sekreteri Prof. Dr. Mirzahan Hızal'ın gönderdiği mektupta şu cümleler yer alıyordu: "Gösterdiğiniz bu üstün başarı ile geleceğin bilim adamı olma yolunda en önemli adımlardan birisini atmış bulunuyorsunuz. Bu ödülü kazanmanızda büyük payı olduğuna inandığımız seçkin öğretmenlerinizi ve ailenizi kutlar başarılarınızın devamını dilerim."

Ayrıca okulumuz öğretmenlerimizden *HALE KORTUN*'da TUBİTAK tarafından Biyoloji dalındaki başarılarından dolayı ödüllendirilmiştir.

SULTAN'IN BAŞARISI

Okulumuz öğrencilerinden Sultan ARDIÇ Milli Eğitim Müdürlüğü'nün 24 Kasım Öğretmenler Günü nedeniyle açtığı Liseler Arası Kompozisyon Yarışması'nda birinci oldu. Sultan'ın "Geleceğimizi Hazırlayanlar" başlıklı birincilik kazanan kompozisyonunu dergimizde yayınlıyoruz ve kendisine parlak bir gelecek diliyoruz.

GELECEĞİMİZİ HAZIRLAYANLAR

Yepyeni, sıcacık, umutlu bir bakış... Tazelenen hayatımda küçücük bir kaygı bile yok. Henüz yeni öğreniyorum hayatın gerçeklerini. Yaşam savaşı ise, daha düşüncelerime bile girmedi.

Ya geleceğim? Ya ümitlerim? Hepsi benim ellerimde... Ama, şekillendiremiyorum bir türlü.

Sevgili öğretmenim yardım edecek bana. Yön verecek geleceğime. Cehaletin azgın bedeni titreyecek karşımda. Aydınlığı tanıtacağım tüm yüreklere. Dağıtacağım öğretmenlerimden aldığım bilgileri. Belki bir doktor, belki bir avukat, belki de pırıl pırıl bir öğretmen olarak. Ya sonrası? Elden ele gezecek bu kutsal hazine. Ben, benden sonrakiler, daha sonrakiler ve önceleri...

Bir öğretmenin açtığı ufuklar öyle boyutlara ulaşacak ki, bir değil, binlerce adım atacağız medeniyet yolunda. Yüzümüzde en sıcak minnettarlık tebessümü yansıyacak. Konuştuğumuz her kelime, onları anımsatacak. Ve birgün gelecek ki, sevgili öğretmenlerimize, yarınları tanıtacağız. Daha ilerlemiş, daha yücelmiş ve daha da yenilenmiş olarak.

İleride cehaletin kapılarını kilitlemişsem, medeniyetle birlikte ilerliyorsam; Türklüğümle, tarihimle, inancımla gurur duyuyorsam; haksızlıklara karşı direniyorsam; barışçıysam; güvenilirsem bilirim ki bunları bana kazandıran sevgili öğretmenlerimdir.

Milletçe izindeyiz Başöğretmen Atatürk'ün ve nice başöğretmenlerin. Hedefimiz gelecek, gelecek ise, siz öğretmenlerimizin eseridir.

Bu ulus ne kadar kalkınmışsa, siz öğretmenlere borçludur bedelini.

Bayrağımıza düşman eli değmiyorsa; Marşımız hep söyleniyorsa; özgürlük baştacımız olmuşsa; yine sizin sayenizdedir. Tek amacımız ileride de özgür olmak ve barışı korumaktır. Bunu, sizlerden aldığımız en büyük destekle yapacağız. Ne zaman bir yerde takılsak, hep sizin öğütleriniz gelecek aklımıza. En iyiye, en doğruya koşacağız. Noksansız ve umutlu bir gelecek hazırlayacağız. En büyük çabamızla...

Sakın edşilenmeyin! Her türlü kötülükten arınmış yüzümüz, daima sizlere dönük olacaktır. Bize emanet ettiğiniz kutsal hazinenin bekçileriyiz. Ebediyete kadar da böyle kalacağız.